

UPRAVNI SUD U RIJECI

688

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Mariji Renner Jakovljević, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Marijane Andrijević, u upravnom sporu tužitelja Marina Stepančića iz Koromačnog, Brovinje 50, zastupanog po opunomoćeniku Marijanu Belušiću, odvjetniku u Labinu, Sv. Katarina 14, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (ranije Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije), Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupanog po službenoj osobi Marini Brkljačić, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatskog Telekom d.d., Zagreb, Savska cesta 32, radi rješavanja spora između korisnika i operatera, 5. ožujka 2015.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja Odluke tuženika Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klasa: UP/I-344-08/12-01/668, urbroj: 376-05/NJ-13-6 od 3. siječnja 2013. i oslobođenja od obveze plaćanja usluge (stavke na računu) »videoteka – posudba video sadržaja« navedene u računima za mjesec veljaču i ožujak 2012., sve u roku od 30 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Osporavanom Odlukom tuženika Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije od 3. siječnja 2013. odbijen je zahtjev tužitelja za rješavanje spora između korisnika (ovdje tužitelja) i operatera (ovdje zainteresirane osobe) kao neosnovan.

Osporavajući zakonitost Odluke tuženika od 3. siječnja 2013., tužitelj je podnio tužbu Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske kod kojeg je zaprimljena 13. veljače 2013. pod poslovnim brojem UsII-12/13, nakon čega se isti sud rješenjem poslovnog broja UsII-12/2013-7 od 9. listopada 2013. oglasio nenadležnim za odlučivanje u ovom upravnom sporu, te tužbu tužitelja ustupio ovome Sudu kao stvarno i mjesno nadležnom sudu na nadležno postupanje temeljem odredbe članka 28. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine« broj 20/10, 143/12) u svezi s člankom 3. i 14. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o elektroničkom komunikacijama (»Narodne novine« broj 80/13).

Tužitelj u tužbi osporava visinu računa zaprimljenog od strane zainteresirane osobe (Hrvatskog Telekom d.d. Zagreb) za mjesec veljaču i ožujak 2012. ističući da tužitelj kao i njegova obitelj nikada nije koristila uslugu MAXtv videoteke, niti da im je poznato kako se ista koristi, te da je tek dopisom od 20. ožujka 2012. zainteresirana osoba uputila tužitelja o načinu korištenja MAXtv usluge videoteke, kao i da je i iz samih ispostavljenih računa za navedene mjesece razvidno da toliki broj video sadržaja nije fizički niti moguće pogledati tijekom navedenog obračunskog razdoblja, slijedom čega je tužitelj predložio da se od zainteresirane osobe pribave podaci o video sadržajima koji su bili predmet obračuna za mjesec veljaču i ožujak 2012., kao i podatak o vremenu kada su isti posuđeni, te jesu li i kada navedeni video sadržaji pogledani.

Imajući u vidu navedeno, tužitelj je u tužbenom zahtjevu predložio da se poništi Odluka tuženika od 3. siječnja 2013. i da se zahtjev tužitelja upućen tuženiku radi rješavanja spora između korisnika i operatera usvoji te se tužitelja oslobodi obveze plaćanja usluge (stavke na računu) »videoteka – posudba video sadržaja« navedene u računima za mjesec veljaču i ožujak 2012., sve u roku od 30 dana.

U odgovoru na tužbu zaprimljenom kod Visokog upravnog suda Republike Hrvatske 20. ožujka 2013., tuženik je u cijelosti ostao kod navoda iznesenih u obrazloženju osporavane Odluke, navodeći da se prigovor tužitelja kojeg je tužitelj istaknuo u zahtjevu upućenog tuženiku radi rješavanja spora između korisnika i operatera odnosi na zaduženje stavke »videoteka – posudba video sadržaja«, na računima izdanim od strane zainteresirane osobe tužitelju za mjesec veljaču i ožujak 2012., te da je postupajući po zahtjevu tužitelja, nakon prikupljene dokumentacije, utvrđeno da zahtjev tužitelja upućen tuženiku radi rješavanja spora između korisnika i operatera nije osnovan uz obrazloženje da MAXtv uslugu videoteka aktivira isključivo korisnik samostalno putem MAXtv sučelja, a podatke o glavnom PIN-u i PIN-u kupnje korisnik dobiva prilikom kupnje, te su isti u domeni korisničke odgovornosti, a korisnik je obvezan čuvati iste od zlouporabe ili neovlaštene upotrebe. Nastavno, navodi da je iz prikupljene dokumentacije koja prileži spisu predmeta upravnog postupka utvrđeno kako korisnički PIN dodijeljen prilikom kupnje tužitelju nije bio uključen, te da se u mjesecu veljači i ožujku 2012. svi filmovi posuđeni bez autorizacije PIN-om za kupnju, a da je navedeni PIN za kupnju 28. ožujka 2012. uključen. Stoga, tuženik citirajući odredbu članka 2. stavka 1. točke 10. Zakona o elektroničkom komunikacijama (»Narodne novine« broj 73/08, 90/11, 133/12) navodi da je u tijeku upravnog postupka nesporno utvrđeno da je usluga videoteke korištena, slijedom čega da su i računi za mjesec veljaču i ožujak 2012. ispravno dostavljeni tužitelju na naplatu, pa je tuženik predložio da se odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

U odgovoru na tužbu zaprimljenom kod ovog Suda 15. travnja 2013. zainteresirana osoba je navela da ostaje u cijelosti kod svih navoda tuženika iznesenih u osporavanoj Odluci od 3. siječnja 2013. te je predložila da se odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

U ovom upravnom sporu 5. ožujka 2015. održano je ročište u odsutnosti uredno pozvanog tužitelja i zainteresirane osobe, a prisutnosti službene osobe tuženika, na temelju članka 39. stavka 2. u svezi s člankom 37. stavka 3. ZUS-a, te je strankama u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine« broj 20/10 i 143/12, 152/14, u nastavku teksta ZUS) dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka, te o svim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora. Na istom ročištu službena osoba tuženika je ostale kod svih svojih navoda iznesenih u tijeku upravnog spora, nakon čega su odbijeni dokazni prijedlozi tužitelja predloženi u tužbi, što će u nastavku presude biti detaljnije obrazloženo, te je izvršen uvid u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnoga spora, kao i u onu koja prileži spisu predmeta upravnog postupka, i zaključena je rasprava.

Uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnog spora, kao i u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnog postupka utvrđeno je da je tužitelj zainteresiranoj osobi (Hrvatskom Telekomu d.d. Zagreb) uputio pisani prigovor na zaduženje stavke »videoteka – posudba video sadržaja« na računu za mjesec veljaču 2012. i ožujak 2012., a o kojem prigovoru tužitelja je odlučeno dopisom zainteresirane osobe od 20. ožujka 2012. o kojem je tužitelj pravovremeno bio obaviješten. Utvrđeno je, da je tužitelj nezadovoljan prvostupanjskim odgovorom od 20. ožujka 2012. uputio 28. ožujka 2012. i 12. travnja 2012. pritužbu Povjerenstvu za pritužbe u drugostupanjskom postupku i o kojem prigovoru tužitelja je odlučeno dopisom Povjerenstva za pritužbe u drugostupanjskom postupku od 26. travnja 2012. na način da je prigovor tužitelja djelomično usvojen. Nastavno, utvrđeno je da je tužitelj tuženiku 2. svibnja 2012. podnio zahtjev za rješavanje spora koji je zaprimljen kod tuženika 3. svibnja 2012., a u kojem zahtjevu je tužitelj naveo iste navode koje je ponovio i u tužbi podnesenoj ovom Sudu. Utvrđeno je, da je postupajući po zahtjevu tužitelja dopisom tuženika od 4. svibnja 2012. zatraženo od zainteresirane osobe očitovanje na navode tužitelja iz njegova zahtjeva od 2. svibnja 2012. (podnesenog tuženiku radi rješavanja spora između korisnika i operatera), o čemu se zainteresirana osoba očitovala tuženiku dopisom od 24. svibnja 2012. ističući da navedenu MAXtv usluga videoteka aktivira isključivo korisnik samostalno putem MAXtv sučelja te se posudba filmova vrši korištenjem PIN-a, a podatke o glavnom PIN-u i PIN-u kupnje pretplatnik je u obvezi čuvati od zloupotrebe i neovlaštene uporabe, budući da su isti isključivo u domeni korisničke odgovornosti, a da se za navedene posuđene filmove vrši naplata sukladno važećem cjeniku bez obzira jesu li posuđeni filmovi odgledani ili ne, te da je sadržaj koji korisnik odabere iz videoteke dostupan kroz 24 sata od trenutka iznajmljivanja. Nastavno, zainteresirana osoba je istaknula da su posuđeni sadržaji na računu za siječanj, veljaču i ožujak 2012. ispravno zaduženi, da je račun za mjesec siječanj 2012. podmiren u cijelosti od strane tužitelja, pa da je Povjerenstvo zbog neočekivanog iznosa računa djelomično prihvatilo pritužbu ovdje tužitelja kao pretplatnika, te u cilju buduće suradnje da je izvršeno odobrenje stavke videoteka za filmove koji su zabilježeni u trajanju od jedne do dvije minute na računima za mjesec veljaču i ožujak 2012., a da je tužitelj kao pretplatnik bio obaviješten o načinu podmirenja preostalog dugovanja. Utvrđeno je i to da se prilikom kupnje filma iz videoteke korisnika traži da se unese PIN za kupnju, da se nakon unesenog PIN-a film može pokrenuti, nakon čega se i naplaćuje, ili se može odustati od kupnje, u kojem slučaju film neće biti naplaćen,